

Støtte til Treklang
vipps 734067
Giro er innstiftet
i bladet

Menighetsblad for Feda, Kvinesdal og Fjotland
Nr 1 - mars 2024- 65. årgang

Flott karneval i Feda kirke

Les mer på side 14

Adam, hvor er du?

Prestens penn ved Dag Kvarstein

Idyllen varte ikke så lenge for Eva etter at ho hadde plukka den fristende frukten fra det forbudte kunnskapens tre - og Adam var heller ikke lenge i paradiset, når han lot seg lokke til å smake. De kjente begge fort den bitre bismaken fra den søte frukten.

Paradiset, der Gud hadde skapt mennesket ved sitt ord, og ved å forme det med støv fra jorda, var nå tapt. Fuglesangen og den svale kveldsbrisens sus av skjør stillhet, hadde blitt bytta ut med slangens giftige, hviskende og forlokkende visle-lyder.

Hagens grønne planter, duftende blomster - og trær som bugna av søt frukt, blei nå blanda med malurt og tistler. Fra nå av skulle mennesket spise sitt brød i sitt ansikts svette, og deretter vende tilbake til jorden, for av jorden var mennesket tatt: «Støv er du, og til støv skal du vende tilbake».

Det som Gud fornøyd hadde betrakta i opphøyd himmelsk lykke, og gjerne kalt «änglamarken eller himlajorden, om du vill» - det han hadde sagt var «såre godt» - det var blitt et sår i Guds sjel.

Da er det at Gud roper på Adam:
-Hvor er du?

Når de hørte dette ropet, blei Adam og Eva redde, for de oppdaga plutselig at de var nakne. Uskyldens tid var forbi.

Så kan vi lure på: Hvordan var tonefallet og

ansiktsuttrykket hos Gud da han ropte på Adam?

Jeg tror ikke at Gud først og fremst var sint i stemmen.

Jeg tror ikke han ropte «HVOR ER DU!!!» - med caps-lock og tre utropstegn.

Men han var ganske sikkert ikke uberørt av det som hadde skjedd. Det var nok ikke et nøytralt og fjernt «Hvor er du?», slik det gjerne er når jeg ringer til kona.

Nei, jeg tror at Gud var opprørt og nærmest oppløst i tårer - han var skuffa og fortvila når han ropte med sorg i stemmen: Hvor er du??? Det var som et nødrep. Et omvendt Kyrie, så å si.

For Gud hadde jo skapt mennesket i sitt bilde - han ønska at vi skulle ligne ham. Men nå hadde dette bildet slått sprekker. For mennesket svek seg selv, og det Guds-bildet som det gjemte, for å sitere Ylva Eggehorn.

Men Gud gav ikke opp. Han søkte stadig fellesskap med mennesket. Først gjennom loven, deretter gjennom profetens gjentatte oppfordringer.

Og så, så kom han da til slutt: Jesus Kristus, han som var et bilde av Guds vesen, og som samtidig var en av oss! Han som kunne forsone Gud og mennesker. Fordi han sjøl var både Gud og menneske. Derfor kunne den blinde rope til Jesus når han kom forbi: «Kyrie Eleison - Herre miskunne deg! Derfor kan også vi ta dette ropet i vår munn når vi betrakter vårt tapte paradiset, og når vi trenger hjelp til å skape litt himmel på jord.

Dag Kvarstein
sokneprest i Feda og Fjotland

Menighetsblad for Kvinesdal, Fjotland og Feda. Menighetsrådene er utgiver.

Redaksjon i Treklang:

Åse Paulsen Skiftun, Torhild Meland,
Dag Kvarstein og Per Øistein Rogstad
(redaktør og layout)

Kontakt redaksjonen:

Tlf 38 60 20 08.

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

Min Tro

ved Daniel Gundersen

Jeg er ikke oppvokst i et kristent hjem, men gikk på søndagsskole og Yngres på Øye bedehus. Når jeg tenker tilbake, så ser jeg nå at det ble plantet mer i meg enn det jeg trodde

Min første ordentlige opplevelse med Gud var når jeg var tenåring. Da ble oldemoren min dårligere og dårligere. Det var en kveld jeg ikke hadde sovnet, så hørte jeg telefonen ringte. Mamma tok den, da fikk hun beskjed at oldemor var blitt så dårlig at de nærmeste burde komme opp for å ta et siste farvel. Jeg husker at jeg foldet hendene og ba til Gud, at hvis Han virkelig fantes der ute, så måtte Han gjøre oldemor god igjen. For da skulle jeg tro på Gud! Neste morgen ringte telefonen, da satt oldemor oppe i stolen og spurte etter familien. Jeg ble helt sjokkert! Kunne det være sant? Men siden jeg ikke hadde noen kristne rundt meg så holdt jeg ikke det jeg hadde lovet.

Jeg ble eldre og levde ute i verden, men noe var plantet i meg. Jeg kjente flere ganger mens jeg satt på fester i helgene så kunne jeg bare sitte der og se på folk, mens jeg hørte en slags indre stemme si til meg: «Daniel, hvorfor er du her egentlig? Det er jo ikke dette du vil ...» Dette skjedde mange ganger, med omtrent de samme ordene.

Jeg visste godt hva jeg hadde lovet Gud en gang, men jeg tenkte det bare var mine tanker. Men det ga seg ikke, til slutt fikk jeg nok en kveld. Jeg tenkte, nå må jeg finne ut av det. Visste ikke hvordan det skulle gjøres, men gjorde det på min måte. Gikk ned på kne foran sengen, foldet hendene og ba til Gud, sa noe i denne duren: «Gud, hvis det var sant det som skjedde med oldemor, og du virkelig fins, så trenger jeg et skikkelig spark i raua, så skal jeg virkelig følge deg!»

Ca 10 min etter at jeg hadde sovnet, så kjente jeg en strømgjennomgang i hele kroppen. Noe av det vildeste jeg har opplevd! Jeg var full av energi, varme, glede, og kjentes nesten som at jeg kunne løftet en bil. Det hele varte flere minutter til det plutselig ga seg. I det øyeblikket visste jeg, at jeg visste at Gud fantes!

Neste kveld ba jeg igjen; «hva gjør jeg nå

Gud? Må jeg begynne å gå i kirken? Jeg vet ikke hva en kristen skal gjøre, så Du må vise meg.»

Dagen etterpå når jeg kom hjem fra jobb, så hang det en lapp på ytterdøren min. Der var det et stort bilde av Jesus som banker på en dør. Inni stod det «Hvordan blir man frelst? Født på nytt, en levende kristen?» Ja der stod egentlig alt jeg lurte på. Jeg var helt sjokka, hvordan var dette mulig? Inni stod det til Daniel og hvem det var ifra.

Jeg ringte vedkommende og spurte: Hvorfor har du hengt denne lappen på døra? Jeg fikk til svar «Jeg vet ikke, men har hatt det heftet i flere måneder nå, og fikk en følelse at jeg skulle kjøre ut og gi det til deg i dag». Jeg hadde ikke ord, så ingenting.

Den kvelden leste jeg heftet, ba til Gud og sa på min måte at nå vil jeg følge Han. Det skjedde ingenting direkte der og da, men morgenen etter var alt merkelig. Jeg var utrolig lykkelig og kjente meg så lett! Føltes som ingenting kunne ødelegge den følelsen.

Hva er min tro i dag? Det er en levende relasjon med Jesus, ikke en religion. Hvorfor skal jeg ha religion med Jesus hvis jeg kan ha relasjon med Han, Gud vil lede meg til å gjøre ting riktig, og mye har skjedd etterpå! Det å være trygg på at frelsen ikke er noe jeg må prestere, heldigvis er alt gjort ferdig av Han på Golgata og takket være Guds nåde så er jeg fri!

Rimelig torsdagsmiddag

Mange klager seg over at det er få steder i Kvinesdal der du kan få kjøpt mat. Hver torsdag fra kl 12 er det imidlertid mulighet til å kjøpe middag med dessert på Menighetssenteret for bare kr. 160. Det er også mulighet til å ta med middag hjem. Frivillige medarbeidere er på kjøkkenet, og på den måten skaper de også inntekt til senteret til dekning av renter og avdrag. Nye gjester ønskes velkommen

Takk for minnegaver

Ved mange begravelser står det i dødsannonсен at «like kjært som blomster er en gave til ...» ulike gode formål. Den siste tiden er slike minnegaver gitt til Menighetssenteret ved begravelsene til Anna Marie Gullestad, Olav H. Egeland og Marie Olsen. Det er alltid en ære når en mottar minnegaver. Menighetssenteret vil takke familiene til Anna Marie, Olav og Marie for minnegavene, og takke alle som æret deres minne ved støtten til Menighetssenteret.

«Vi over 60»

Hver første tirsdag i måneden kl. 18 inviterer Kvinesdal Menighet og Kirken i Dalen til samlinger for «Vi over 60» på Menighetssenteret.

- 02.april. – 3.påskedag: Lars Emanuel Egeland og Martha Eftestøl forteller om barnevandringene og filmen «Et fnugg av gull».
- 07.mai: Arild Husefjeld deler med oss av sine spennende lokalhistoriske prosjekter.

Som alltid er det god servering og en spørrekonkurranse.

Senterbasaren

I oktober inviterer Menighetssenteret på ny til «Martha- og Maria-basaren». Her trengs det gode gevinster. Ennå er ikke gevinstliste klarlagt. Mange i bygda driver med ulike typer håndarbeid og snekkerarbeid. Er det noen som kan bidra med gevinster til basarboka? Det kan være et maleri, et sengeteppe, en strikket genser eller ... Ta kontakt med Leiv Gunnar for å melde hva dere kan bidra med på tlf 90 15 72 47.

Påskefrokost på Feda

Feda Søndagsskole har i mange år hatt Påskefrokokost på Palmesøndag som en del av søndagsskolen. Vi inviterer små og store til å feire Palmesøndag med oss i år. Vi ønsker å legge vekt på å formidle Påskens fantastiske budskap gjennom lek, sang og spise sammen. Påskeeggkasting er en tradisjon på Feda, og det blir Påskeeggjakt.

Blir det fint vær tenner vi opp bålpanna.

Dere er hjertelig velkommen til å tilbringe en flott formiddag på Feda!

Utvandrerfestivalen

Utvandrerfestivalen i Kvinesdal blir i år fra 30. juni til 7.juli. Det starter med Fjotlandsdagen og avsluttes søndag 7. juli med blant annet Torggudstjeneste. Torsdag 4. juli blir det sang- og musikk møte i Kulturhuset med mannskorert Frimenn fra Bryne.

Bli fast giver

Arbeidet i menighetene i Kvinesdal drives i stor grad av frivillige gaver. Både Menighets-senteret i Kvinesdal og «Huset» på Feda er avhengige av gaver lån og og drift. Menighetene har også påtatt seg et økonomisk ansvar på kr. 215.000 til diakoniarbeidet. Kan du tenke deg å bli fast giver med faste trekk? Send **SMS til 41457584** eller e-post til: **post.kvinesdal@kirken.no** eller send inn slippen nedenfor. Du kan registrer deg selv på nettsiden **www.kvinesdal.kirken.no/gaver**
Årlige gaver over kr. 500 gir skattefradrag.

Jeg vil bli kontaktet for faste gaver til:

- ☐ Menighetssenteret i Kvinesdal
- ☐ «HUSET» på Feda
- ☐ Diakoniarbeidet

Navn:

Adresse:

Telefon:

Sendes Kvinesdal kirkekontor, Nesgt. 12, 4480 Kvinesdal eller send på e-post: post.kvinesdal@kirken.no

En sang jeg er glad i

Marit Grøtteland

Det er vinterferie. Jeg sitter på hytte-terrassen i Åseral og ser utover den vakre snødekte Kyrkjebygda. Det lir mot vår og sola varmer i kinnene.

Sangen: **Tett ved sida mi går Jesus**, nynner jeg på for meg selv. En fin sang med sterkt innhold om hvor godt det er å ha Han som den gode hyrden. Sangen ble skrevet av Haldis Reigstad i 1977 da hun var i ei vanskelig tid. Hun gruet seg til en operasjon og da kom ordene til henne: **«Ver ikkje redd, eg er med deg»**. Dette løftet fra Gud ga henne hvile og senere inspirasjon til den trygge og fine teksten, som taler til oss alle, uansett alder.

Gunstein Draugedalen satte en flott melodi til den samme året som den ble skrevet.

Denne sangen har vært med meg så lenge jeg kan huske. Både når dagene har vært vanskelige og vonde, når jeg mistet en jeg er glad i, i gode stunder eller som et TAKK for at nettopp Han er ved min side uansett hva livet har å by på.

Videre i sangen står det: «Dag for dag han trufast leier, meg til Himlens lyse land». Det er så trygt og godt å vite at jeg har en Himmel i vente! Teksten i sangen er fulle av løfter. Og

sist, men ikke minst avsluttes sangen med: «Eg er hans til evig tid!»

Marit Grøtteland

«Tett ved sida mi går Jesus»

Nr 361 Norsk Salmebok 2013

T: 1977 Haldis Reigstad

M: 1977 Gunstein Draugedalen

Omkvede

Tett ved sida mi går Jesus,
alltid vil han vera der.
Eg treng ikkje gå og ottast
når eg fylgjer Jesus her.

1 Han på vegen vil meg vakta
så eg ikkje går meg vill.
Å, kor godt det er for barnet
å få høyra Jesus til.

Omkvede

Tett ved sida mi går Jesus,
alltid vil han vera der.
Eg treng ikkje gå og ottast
når eg fylgjer Jesus her.

2 Han som er den gode hyr-
ding, tek mi vesle, veike hand.
Dag for dag han trufast leier
meg til himlens lyse land.

Omkvede

Tett ved sida mi går Jesus,
alltid vil han vera der.
Eg treng ikkje gå og ottast
når eg fylgjer Jesus her.

3 Tett ved sida mi går Jesus,
å, kor eg er sæl og fri
som kan jubla ut i lovsang:
Eg er hans til evig tid!

Omkvede

Tett ved sida mi går Jesus,
alltid vil han vera der.
Eg treng ikkje gå og ottast
når eg fylgjer Jesus her.

© T: Cantando Musikkforlag AS

© M: Cantando Musikkforlag AS

«Det vokser ikke mose på stein som ruller»

Tekst: Åse Paulsen Skiftun

«Historien min er en historie om kreativitet» kan vi lese i forordet til boka «Gjenfortrylle verden» av Erik Alfred Tesaker – ofte kjent som oppfinneren. Denne unge kreative mannen som bosatte seg på Øystøl i Gyland sammen med Ellen Marie

Erik Alfred var bortreist når vi kontaktet ham, men på vår utfordring om å svare på noen spørsmål her i Treklang, var han velvillig.

Barndom, ungdom, mobbing, outsider

Som barn/ungdom opplevde du alt dette. Hva gjorde det med deg da – og senere i livet?

Erik Alfred svarer at det var til tider tøft, men som han fortsetter:

«Det som ikke knekker deg, gjør deg sterkere. Jeg var så heldig at jeg hadde gode mennesker rundt meg som veide opp for det slitsomme. Motstand i unge år kan være en fordel, for du må tenke og reflektere for å komme deg over det. Dermed slumper man til å få innsikt i både seg selv og andre, og ser at det ikke er så svart-hvit. Jeg tror oppriktig at de fleste gjør så godt de kan og at de som mobber, har kanskje sin egen «lidelseshistorie». Jeg tror de ofte prøver å bøte på en dårlig selvfølelse. Vi er vel alle komplekse og har behov for å føle oss viktige; det er der man må nøste for å løse

som er rektor på Feda skole, som starta Forundringsfabrikken, var med i TV-programmet «Farmen», Oppfinnerparken i Lyngdal og egen serie i NRK: Oppfinneren - blant annet.

Erik Alfred Tesaker var med og sang på Rwanda-konsert i Spira 12. februar i år. Foto: Tor Magne Gausdal

knuten. Olav Duun skrev jo: Du slår ikke i hjel det vonde med øks.

Det å møte mennesker som ikke behandler deg godt, har gjort at jeg kanskje ikke forventer så mye av mennesker, dermed blir jeg så sjarmert og glad i alle gode mennesker jeg møter. Dette er en stor bonus»

Følge sine drømmer

Du ble mobbet – og gikk på en måte inn i ditt eget univers der drømmene dine kunne gjennomføres. Vi opplever at du sier at drømmene dine har vært en driv-

kraft. «Utenforskapet» ble omformet til noe positivt – for deg og oss som møter deg. Synes du at denne tanken har noe for seg?

- Erik Alfred sitt svar gjenspeiler vel litt av hans livsinnstilling:

«Jeg tenker at det det klostet man kan gjøre med det meningsløse, er å forsøke å fylle det med mening». Dette svaret tenker jeg er noe jeg og alle Treklangs lesere nok kan «tygge» litt på.

Å være kjendis

Vi vil vel mene at Erik Alfreds forsøk på å fylle det

Erik Alfred i Drømmetårnet sitt på Øystøl. Bildet er utlånt fra familien.

meningsløse og vonde med mening» virker utad ganske vellykket.

Universet ditt, drømmene dine – og dine valg førte til at du er blitt kjendis. Hva har dette gjort med deg og ditt liv?

- «Det er en veldig dør-åpner å være kjendis», sier Oppfinneren. «Samtidig er det et underlig konsept der man blir litt todimensjonal og det er ikke så bra for egoet alltid. (Her må vi skyte inn at dette kunne det vært interessant å spørre han mer om). «Jeg kunne nok av og til ønsket å være mer anonym. Absolutt, men akkurat nå er jeg vel ikke så profilert. Dessuten møter jeg bare fine positive mennesker.»

Livet er å være på reise

Du erobrer stadig nye områder i ditt univers, spør jeg. Vi har inntrykk av at du fremdeles alltid er på reise, du slår deg aldri helt til ro med den du er og legger inn hvileskjær. Hva med veien videre? Hvordan ser du for deg den?

- Det vokser ikke mose på sten som ruller, er Erik Alfreds umiddelbare svar.

- «Jeg er litt rastløs av meg. Når jeg har lært noe og mestrer det, har jeg lyst til å prøve noe annet. I naturen er det slik at alt som ikke vokser og utvikler seg, dør. Jeg tenker det er det samme med oss mennesker; vi må vokse for å være lykkelig. Dessuten har man mer å gi tilbake til fellelskapet dess mer man lærer seg - det er en dobbel lykke.»

Trosreise

I boka «Gjenfortrylle verden» skildrer du en trygg barnetro – så har vi inntrykk av at du får mer utfordringer med denne etter hvert. Hva tenker du nå?

- Jeg mistet det jeg opplevde

var en forminskende tro som gjorde verden mindre, det er jeg glad for å ha kommet ut av. Men jeg tror det finnes en Gud der ute som vil oss vel og vi finner kimen av Gud i alt det er ekte kjærlighet i.

Faktaboks:

Navn: Erik Alfred Tesaker:

Født: New York 1979

Oppvokst: Kristiansand

Slektstilhørighet: Bestefar var fra Feda

Gift med: Ellen Marie Tesaker

Barn: 3 vidunderlige barn, ei jente og to gutter

Bor nå: Øystøl, Gyland

Driver med: Gjenfortrylle verden

Den store påskefortellingen blir framført for tredje år på rad

Søndag 24. mars blir det felles påskevandring ved Kvinesdal kirke. Kirken i Dalen, Kvinesdal bedehus og menighetene i Den norske kirke i Kvinesdal står sammen om vandringen.

- Det store målet er at påskeevangeliet skal bli like kjent blant folk som juleevangeliet. Det skal helst bli like naturlig å oppsøke denne fortellingen i påsken som juleevangeliet er det i jula. Disse to fortellingene har til sammen i seg ytterpunktene i livet til Jesus - og rommer samtidig nesten alle aspektene ved Guds tanker og ønsker for oss mennesker, sier sokneprest Gunn Elvebakk.

- For 3. år på rad skal vi altså samle en gjeng med folk fra Kirken i Dalen, fra Kvinesdal bedehus og fra Kvinesdal, Feda og Fjotland menigheter. Vi kan nok ha ulike meninger om noen ting, men disse store sentrale fortellingene er felles for alle menighetene og kristen kultur - både her i Kvinesdal og ellers.

På palmesøndag – 24.mars – skal manus og kulisser være klare og påskefortellingen fremføres – ved ei vandring rundt Kvinesdal kirke. Ei vandring - eller nesten en musikal - laga over de dramatiske hendelsene i den siste uka av Jesu liv. Vi inviterer både kvindøler og

folk utenbygds til å få med seg dette. Vi håper naturligvis at stadig nye mennesker skal komme og få fortellinga med seg. Men - vi håper og at alle som synes de kjenner fortellinga fra før – og som har deltatt på påskevandringa tidligere – tar seg tid til å oppleve vandringa i år igjen.

Selve vandringa tar ca. 30 min og vi deler folk inn i mindre grupper ved påmelding, slik at alle kan få en viss nærhet til det som skjer. For de som ønsker det, er det en kort nattverdsamling inne i kirka rett etterpå.

Målet er at påskefortellingene blir holdt levende for oss alle – hele livet!

Påskevandringa – er et særdeles bibelsk prosjekt! Den inneholder ikke noen tolking av det Bibelen forteller. Den er heller ikke ei forklaring på det som skjedde. Den er rett og slett selve fortellinga; fortalt, sunget og dramatisert - ja opplevd - av aktører og

deltakere.

Gunn fortsetter engasjert videre:

- Dette samarbeidsprosjektet er ikke tilfeldig. Det å fortelle de helt sentrale bibelfortellingene videre – det er den viktigste oppgaven vi har. Både som kirke og menighet og som kristne mennesker. Vi kan ikke skape tru. Det er det bare Gud og Den hellige Ånd som kan. Men vi kan fortelle. Og på den måten bringe Guds ord videre til stadig nye mennesker.

Vi kan legge til at det er trosopplærer Cathrine Aagedal og diakon Frank som har hovedansvaret for den praktiske logistikken. De som har vært med tidligere er blitt kontaktet og spurt om de vil være med igjen.

Tre måter å melde seg på: <http://kvinesdal.kirken.no> eller sende en epost til: post.kvinesdal@kirken.no eller ring 38602008.

Takk for støtten til Treklang

Takk til alle som var med å støtte menighetsbladet TREKLANG i 2023. Totalt fikk bladet inn kr 73.350 fra privatpersoner og 45.200 i støtteannonser.

I 2023 la vi om formatet til bladet og byttet til nytt trykkeri. Fra og med 2023 har vi også valgt å stifte giro inne i bladet i stedet for å pakke bladet i plast eller biofilm (nedbrytbar). Omleggingen ført til en solid reduksjon i kostnadene til trykking og porto i 2023 til kr 99.762 mot kr 142.900 i 2022.

Gaveinntektene fra privatpersoner gikk ned som følge av omlegging med å stifte giro inne i bladet. Noe ble kompensert med å trykke VIPPSnummer på forsiden av bladet. Overskuddet i 2023 ble kr 28.218 og det går i helhet til å finansiere deler av menighetenes andel av diakonstillingen. Menighetene bidro samlet med kr 200.000 til diakonstillingen i 2023.

Treklang ønsker å formidle informasjon om det som skjer i menighetene og løfte fram positive ting fra vårt lokalmiljø. Gjennom Treklang har folk fortalt om sine liv og sin tro, eller valgt «min salme.» Redaksjonen setter pris på de innspill som kommer til stoff som ønskes i bladet.

Redaksjonen har i 2023 har bestått av Åse

Paulsen Skiftun, Torhild Meland, Dag A. Kvarstein og Per Øistein Rogstad.

Per Øistein Rogstad er redaktør og har ansvar for grafisk formgivning.

Vedlagt dette bladet følger en giro med frivillig kontingen på kr 250. Du kan også gi gave til bladet med **VIPPS #734067**. Vi er takknemmelige for alle som vil støtte oss. Takk for støtten.

Årsstatistikk fra menighetene

I parantes 2022, 2021	Feda	Kvinesdal	Fjotland	Alle
Gudstjenester søn- og helligdag (antall)	28 (27, 28)	50 (50, 62)	35 (31, 23)	113 (108, 113)
Gudstjenestebesøk (Snitt)	54 (45, 32)	118 (103, 50)	55 (50, 37)	
Dåp	4 (3, 7)	30 (31, 34)	12 (7, 6)	46 (41, 47)
Konfirmanter	6 (0, 5)	45 (54, 44)	11 (6, 9)	62 (60, 58)
Bryllup	1 (1, 2)	4 (12, 6)	4, (3, 1)	9 (16, 9)
Begravelser	7 (5, 6)	35 (34, 42)	6 (6, 11)	48 (45, 59)
Offer gudstjenester	96.111 (84.200) (64.060)	241.398 (245.373) (165.877)	97.071 (90.857) (70.725)	

«Ein farfar i livet skull' alle ha»

Ein farfar i livet skull' alle ha, synger Odd Nordstoga. Og akkurat den setninga skal få innlede mitt lille anliggende i dag. Jeg vil gjerne løfte frem og opp oss besteforeldre! Ikke bare farfar og goffa og bessfar som Nordstoga synger om, men alle oss andre også.

Til alle tider har besteforeldre vært viktige i barns liv. I forhold til kjærlighet, omsorg, kunnskapsformidling og tro. Foreldre har og har alltid hatt mye å tenke på og mye som skal gjøres, mens besteforeldre har hatt bedre tid. Og selv om en del av oss besteforeldre fortsatt er i jobb, har vi allikevel tid på en litt annen måte enn de som skal være oppdragere på fulltid.

Denne høsten har jeg som bestemor hatt noen fine opplevelser sammen med de to barnebarna våre som bor så nært at vi kan «låne» dem noen helger i halvåret. Og her og nå vil jeg slå et slag for kirkebesøk med barnebarn! For barnebarn på besøk må gjerne aktiviseres. I den forbindelse har jeg fått med meg både søndagsskolen på Feda og Barnas samlingsstund i Kvinesdal kirke. Og begge

delar anbefales!

Barnas samlingsstund er en type søndagsskole under gudstjenesten, dvs et eget opplegg for barna under prekenen.

Jeg har sjelden vært så stolt som når jeg, med et barnebarn i hver hånd, gikk frem i kirka og ned i kjelleren midt under gudstjenesten (som Dag Kvarstein hadde) og var bestemor i stedet for prest. Og guttene «være» var strålende fornøyd med kirkebesøket. Det var sosialt, de fikk sunget og hørt og lekt – og

med saft og kaker på menighetssenteret etterpå, var formiddagen komplett.

Så til alle dere som også er besteforeldre: Unn dere selv den gode opplevelsen det er å ta barnebarna deres med i kirka! Eller oldebarna om dere er kommet dit i livet at dere har den rikdommen rundt dere. For til alle tider har besteforeldre vært en meget viktig ressurs i forhold til å formidle både tradisjon, verdier og tro videre.

Gunn Elvebakk

*Ein farfar i livet skull' alle ha
Ein goffa å springe ned til
Som alltid har lyst på ein kaffi-
kopp. Og til å kaste bort tid på
ein liten kropp. Ja, ein farfar i
livet skull' alle ha*

*Ein farfar i livet skull' alle ha
Ein bessfar å vende seg til
Med alt som ein går rundt og
lurar på*

*I Farfar sitt naust er det alltid
råd. Ja, ein farfar i livet skull'
alle ha*

*Ein farfar i kjeldress skull' alle
ha Som luktar av olje og sjø
Og med lommene fulle av ga-
malt skrot. Det er mykje få bruk
for i Goffas rot
Ja, ein farfar i livet skull' alle
ha*

*Ein farfar sitt fang det er godt
å ha
For Farfar har vore her før
Med heile sitt liv ligg han
framom deg
Og spør du, ja, Bessfar han
viser veg. Ja, ein farfar i livet
skull' alle ha*

*Tekst og Melodi:
Odd Nordstoga*

En ny mann på gravplassene

Tekst og foto: Torhild Meland

Fra 1. januar i år var Daniel Gundersen på plass som kirkegårdsarbeider ved gravplassene i Kvinesdal.

Daniel har 80 % stilling som gravplassarbeider. Da skal han samarbeide tett med Thor Henning Vatland om driften av de fire gravplassene i kommunen; Netlandsnes, Fjotland, Kvinesdal og Fedå. Thor Henning har et særlig ansvar for Fjotland og Netlandsnes, mens Daniel har spesielt ansvar for Fedå. De samarbeider godt for å se til at Kvinesdal kirkegård framstår velholdt og fin.

Lært mye av Djoerd

Djoerd van Kammen har vært lenge på gravplassen i Kvinesdal, og mange forbinder nok kirkegården med han. Nå er det Daniel eller Thor Henning du treffer om du kommer innom gravplassen. Sistnevnte har arbeidet på gravplassene i snart tre år allerede. Daniel legger til at han har lært mye av sin forgjenger Djoerd, og at han er glad for kunne spørre han til råds når han trenger det.

Trives godt

Daniel er en sympatisk ung mann i midten av trettiårene og utdannet elektriker. Da jeg stikker innom på kirkegården, en av første dagene man kan ane litt vår i luften, er han ute og rydder der snøen har skjult rusk og rask. Han virker godt fornøyd.

Personlig kristen.

Jeg legger merke til at han bærer et kors rundt halsen, godt synlig. Du som leser dette, du er kanskje en av dem som først leser «Min tro» når du får Treklang i hende og vet at Daniel er trygt forankret i sin tro på Gud, (se s 3 i dette bladet). Han uttrykker også glede ved å ha en jobb der det er ok være «personlig kristen», det er ikke alle arbeidsplasser det er ok.

Jeg tar det vel nesten som en selvfølge at han er medlem av Den norske kirke, men da rister han smilende på hodet, han er ikke medlem av noen type kirke eller menighet. Hans forhold til Gud er nok, han trenger ikke noe mer tilhørighet.

Respekt for andre

Han understreker også sin respekt for andre mennesker, spesielt i denne jobben. Mennesker i sorg er spesielt sårbare. Også mange opplever det som ekstra fint å møte noen som bærer «troen sin synlig».

Til slutt er jeg litt nysgjerrig om de har fått den spesielle spaden Djoerd lurte på å gi videre til sine etterkommere. Daniel rister på hodet, og sier at den skal han få beholde, så finner den nye kirkegårdsarbeideren sin egen spesielle spade.

Lykke til med jobben Daniel, og som du sa, så er du kanskje den eneste et menneske i en sår og vanskelig situasjon møter den dagen!

Fra millionbyen Dnipro i Ukraina til lille Kvinesdal

Tekst og foto: Torhild Meland

Liliia Razumenko kommer fra millionbyen Dnipro i Ukraina til Kvinesdal. Hun har hatt prakisplass på Menighetssenteret noen måneder. Der har hun hjulpet til på kjøkken og servering.

Liliia sitter på andre siden ved bordet i salongen på menighetssenteret. Hun har nettopp lagt siste hånd på sitt bidrag til torsdagsmidda-

gen. Hun har vært med her en stund nå og vi har blitt kjent med ei både flott og flink dame. I dag skal vi bli litt bedre kjent med henne som har reist både langt og tungt sammen med sine to barn før hun endte opp her i sentrum av Kvinesdal. Hennes fulle navn er Liliia Razumenko.

En vanskelig tid

Hun forteller om en vanskelig tid da hun og barna kom hit. Traff lite folk da de tok seg en tur ut, i hvert fall ingen de kjente. Det føles

ikke godt å sitte inne om kveldene og tenke på stedet og menneskene de måtte forlate for å komme bort fra bombe- og den etter hvert så ødelagte byen der de hadde bodd lenge og hadde både sine venner, familie og eiendeler.

Fisketur

En fremmed og ukjent vei lå foran dem. Så endrer ansiktsuttrykket seg, hun erindrer sykkelturen til Øye, kaldt sjøvann og førte

makrell. Fiskelykke midt i elendigheten.

En lattermild Liliia forteller om stekt makrell, grillet makrell, kokt makrell og makrell i fryseren og om fiskekamera-ten som plutselig lå sprellende i det kalde sjøvannet. For å gjøre en lang historie kort, to damer dro på fisketur, på lånte sykler, Liliia på en som var altfor liten, ingen av dem hadde erfaring fra hverken sykling, sjø eller fiskeing. Oppsummering av turen blir, en stiv og støl Liliia, en klissvåt fiskevenninne og middagsmat nok lang tid framover.

Alvoret tar over igjen.

Det er fint å oppleve denne gleden hos Liliia, men nå tar alvoret over igjen. Flukten fra hjemlandet, fra det kjente og kjære som nå ble ødelagt av krigen, har vært både lang og vanskelig. Først med buss til Polen, måtte sitte trangt. De fikk med seg lite og ingenting i bagasjen, måtte få plass til flest mulig mennesker, hadde ikke telt, måtte sove ute.

Moren reiste hjem igjen

Hennes mor var også med, men hun valgte å reise tilbake til Dnipro, storbyen de kom fra, hun ville dø i Ukraina. Det er helt umulig å sette seg inn i en sånn situasjon.

I tillegg hadde Liliia en smertefull skilsmisse bak seg. Alt dette gjorde turen mot Norge enda vanskeligere for

Bildet over: Liliia sammen med Jorunn på kjøkkenet på Menighetssenteret. De trives godt ilag.

henne. Flukten fra krigen som brutalt raserer både hjemlandet deres og menneskene der.

Flere mellomstasjoner

Det ble en lang tur og flere stoppesteder før de endte opp på mottaket i Kvinesdal. Hun forteller om mye venting i usikkerhet, om sønnen som

”Denne lille bygda er nå hjemstedet for Liliia og hennes to tenåringsbarn som prøver å tilpasse seg tilværelsen på landet, i et land langt borte fra venner og kjente.”

ble stoppet fordi han så eldre ut enn det han var, man mente at hans plass var i «det militæret» og ikke i en buss på flukt bort fra sine plikter.

Første stopp her i landet var Lillestrøm, her ventet de en måned på nødvendige papirer! Så gikk turen til steder som Råde og Flå, etter det hun husker, før den endte på Geilo.

Her ble de møtt av hyggelige mennesker og fikk anvist et hus de kunne bo i. Mens de bodde her kom beskjednen fra UDI om at de skulle til Kvinesdal.

Kvinesdal

Og nå sitter vi her på menighetssenteret, på kjøkkenet er bl.a Jorunn. Jorunn og Liliia er blitt gode venner, og Jorunn har vel aldri hatt så flotte negler som nå, et resultat av venninnens kunstneriske ferdigheter på området.

Denne lille bygda er nå hjemstedet for Liliia og hennes to tenåringsbarn. De prøver å tilpasse seg tilværelsen på landet, i et land langt borte fra venner og kjente.

Hennes mor bor i Ukraina, hun har en søster i Polen. De kommuniserer via internett.

Håp om jobb

Hverdagen består i stor grad av å venne seg til et nytt liv, gå på skole, få venner og det viktigste i denne prosessen, lære språket. Liliia sier med et lite vemodig smil at her i Kvinesdal er det masse hyggelige mennesker, men at det virker som om de går lite ut etter jobb. Nå er hun trolig i gang med jobb som hjemmehjelp i kommunen. Hun håper og tror at hun også får tid til torsdagskafèen her på Menighetssenteret.

Hun føler at det med språket nok går litt bedre etter hvert, men at det er lettere å kommunisere med de firbeinte, de lytter takknemlig og logrer, egentlig er det nok å stryke dem over pelsen!

Karneval i Feda kirke

Karnevalsgudstjeneste i Feda kirke er en godt innarbeidet tradisjon. Feda kirkes barnekor var med og gjorde det til en fest torsdag 1. februar.

Flott utkledd barn i barnekoret sang for en stor forsamling på årets karnevalsgudstjeneste. Cathrine Aagedal dirigerer barnekoret og Randi Margrethe T. Leiknes spiller piano. Det ble en fargerik forsamling - noen kom utkledd, mens andre ikke.

Karnevalsgudstjeneste blir det nok sikkert i 2025 også.

Bildet over: Feda kirkes barnekor. Foto: Ove Larsen.

Reparasjonskafe på Feda

Feda Reparasjonskafe – et hyggelig treffsted for store og små, som nå har eksistert i to år.

Hver måned kommer folk sammen på Huset på Feda for å forlenge livene til klær og tekstiler. Det er fikset glidelåser, sofaputer, sengetøy, vognpose og klær av alle slag. Noen barn har hatt med leker som de har fikset på. Mange av oss kan lite når vi kommer, men med Bjørg Lohne Nygård i bresjen får en alltid den hjelpen en trenger. Hun stiller med assortert utstyr (nål, tråd, garn, lapper, glidelåser, knapper etc), en ekstra symaskin og flere bøker med reparasjonstips og mønster.

Mange andre er også erfarne og har med sine egne maskiner. For min del, som småbarnsmor, tar jeg kun

med meg vesken med klær som familiens medlemmer har slitt ut den siste måneden, så får jeg inspirasjon og hjelp til å ta fatt når jeg kommer meg på plass.

For de som ikke selv har tøy å reparere, henter Bjørg fra tid til annen en ladning barnetøy fra buttebutikken «Fra meg til deg» som trenger små reparasjoner. På den måten kan en bruke reparasjonskafeen til å gjøre en innsats både for miljøet og for de som trenger klær til barna sine.

Reparasjonskafeen er åpen fra kl. 10 til 14. Grønn gruppe stiller med kaffe og te. Klokken 12 spiser vi lunsj sammen. En kan derfor godt ta med seg et pålegg eller noe annet en har liggende som et bidrag til dette måltidet. Det er alltid veldig hyggelig å sitte ned med kjente og ukjente på disse lunsjene som

et avbrekk i syingen. Våren 2024 er reparasjonskafeen hver andre lørdag i måneden til og med april måned. Alle er hjertelig velkomne!

Er du interessert i å vite mer eller få tips til reparasjoner sjekk ut Facebook gruppen: Feda Reparasjonskafe. Datoer vil du også finne på nettsiden www.fedahuset.com.

Tekst og foto: Randi Margrethe T. Leiknes, Grønn gruppe, Feda menighet

Stor aktivitet på flyktningekaféen

Tekst: Ove Larsen, foto: Yulyana og Marit Grøtteland

Tirsdagsettermiddager fra slutten av september har det vært flyktningekafe særlig rettet mot de ukrainske asylsøkerne på mottaket i Sarons Dal.

Da Treklang besøkte kafeen 28.11 var det fullt hus og stor aktivitet! Noen kjevlet ut pepperkaker og det var andre barneaktiviteter. Bordtennisbordet og biljarden var flittig i bruk. Rundt bordene foregikk det samtaler på flere «språk».

Opplegget er et samarbeidsprosjekt mellom menighetene i Den norske kirke i Kvinesdal, Kirken i dalen og Kvinesdal bedehus. Det blir støttet økonomisk av Kvinesdal kommune. «Vi er glade for at vi kan være i Stua i Kirken i Dalen siden asylsøkerne bor like i nærheten her. Lokalene er veldig greie og vi har med gode støttespillere fra menighetene.» sier Marit Grøtteland, en av ildsjelene som er med å arrangerer kafeene. «Vi er så heldige å ha med oss noen ukrainske damer som har bodd i Kvinesdal en tid og snakker godt norsk. De tolker både når vi ønsker velkommen og har en liten innledning på treffene. De tolker samtaler rundt bordene mellom ukrainere og nordmenn».

Asylsøkerne på mottaket er der bare fra noen uker til noen måneder mens de venter på å få et fast sted å bo ett eller annet sted i Norge. Noen er kommet alene, noen har med et familiemedlem

og noen er hele familier. På flyktningekafeen kan de få bli kjent med hverandre og med oss fra bygda som er med der. Mobiltelefonen er et fantastisk hjelpemiddel i samtaler mellom nordmenn og ukrainere som ikke kan hverandres språk. Ved hjelp av oversettelses-app kan en skrive eller prate på det ene språket og så få det oversatt til det andre.

Flyktningekafeen fortsetter tirsdager mellom klokka 17 og 19 utover vårhålvåret. Det serveres nystekte vafler eller lapper, samt kaffe, te og saft. Stikk gjerne innom!

Bilde under: Birgitte Kvinlaug serverer risgrøt 28.11. Vanligvis er det vafler eller lapper på flyktningekafeen.

Lisa Markusdatter Knibestøl - en tro tjener

”Lisa Markusdatter Knibestøl - en tro tjener.” Dette skrev prestefruen Marie Mollestad i avisen Skandinaven som utkom i Chicago, St. Paul og Minneapolis, onsdag 1ste juni 1904. Hun var gift med Nils August

Mollestad. Han ble utnevnt til prest i Fjotland i 1879 og var prest i bygda fram til han flyttet til Lyngdal i 1886. Vi takker Tor Sigbjørn Eiesland for å funnet fram og sendt oss denne artikkelen fra avisen Skandinaven.

Ekteparet Marie og Nils August Mollestad, fikk 3 barn før de kom til Fjotland. I løpet av de seks årene i Fjotland fikk de 5 barn til. Etter tiden i Fjotland gikk ferden videre for Nils August og familien til Lyngdal, Søgne og Oddernes som prest der. I alt fikk ekteparet Mollestad 14 barn, hvorav 8 levde opp.

I avisen Skandinaven som utkom i Chicago, St. Paul og Minneapolis er det onsdag 1ste juni 1904 inntatt denne beskrivelsen fra Marie Mollestad:

«25 aars tro tjeneste.

En ægte type paa en tro og god tjener i Norge.

Lisa, hvis egentlige navn er Guri Lovise Markusdatter er født paa gaarden Knibestøl i Fjotlands Sogn aar 1849. Da min mand i 1879 var ble-

ven udnævnt til Sognepræst til Fjotland, fæstede min fars forpakter paa Oddernes Præstgegaard, Martin Helle, som selv var Fjotlending, Lisa som budeie hos os, idet han forsikrede at vi i hende vilde faa en paalidelig og flink pige. Helles vidnesbyrd har i de hensvundne aar vist sig at medføre fuld sandhed.

Otte dage efter vor ankomst til prestegaarden, 3die

Bilde t.v. Nils August Mollestad. Bildet er henta frå "Fjotland kyrkje i 316 år, 1670-1986."

paaskedags eftermiddag, kom Lisa vandrende med sin «pagje» (bylt). Ca. 4 aar indehavde hun sit hverv som fjøspige, men da det stadig lød fra en af vore smaapigers mund: «Lisa inkje gaa i » folen» (fjøset), Guri gaa». (Guri var vor barnepige den gang), kom vi mere og mere paa den tanke, at ta hende ind som barnepige.

Her kom hun riktig paa sin rette hylde. Hendes kjærlighed til børnene har været rørende, og den ømhed, de igjen nærede for hende, var enestaaende. Til Lisas hjerte var de ligesaa forte til at kaste sig og utgyde for barnehjertet store sorger og store glæder som for papa og mama. Alt vort, ogsaa børnene, har hun altid betragtet som tilhørende

Om avisa Skandinaven

Snl.no skriv mellom anna dette om avisa: "Skandinaven vart starta i Chicago i 1866, med John Anderson som eigar og Knud Langeland og Iver Lawson som redaktørar. Grunntanken med avisa var å fremje det amerikanske likskapsidealet, og Skandinaven fekk snart ry som ei progressiv avis. Ho syntte sympati for arbeidarklassa, kvinners likestillingskrav og lågkyrkjeleg kristendom, og avisa

vart skulda for fritenkjeri og sosialisme. Då unionsstriden stod på i Noreg, tok avisa klart standpunkt for norsk sjølvstende. Skandinaven fekk utbreiing over heile USA og nådde eit høgdepunkt rundt 1905. Då var opplaget 48 000, større enn noka avis i Noreg. I 1941 vart Skandinaven kjøpt opp av ein av dei argaste konkurrentane, Decorah-Posten."

Kilde: www.snl.no (Store Norske Leksikon)

Blidet til høyre viser interiøret i Fjotland kyrkje slik ho så ut, før dei gamle benkevangane blei sett inn til 100-årsjubileet i 1936.

sig selv. Som bevis herpaa kan fortællendes et lidet pudsig træk: En Sirdøl, som var inkom prestegaarden et ærinde, spurte hende i samtals løb: «kor mange bodn he præsten?» «Aa, me he hat sju, men me he'kje kon 4 naa», svarte Lisa. Da fik manden sig en ordentlig latter.

Ved 4 af vore hjemgangen børns dødsleie har Lisa trofast siddet, og under den megen sygdom, der har faldt til i vort hjem, været paafærde nat som dag og ved selvforglemmende, opofrende hengivenhed søgt at lette og lindre. Særlig en gang mindes jeg. Det var i aaret 1888, vore to smågutter, Christen og Johannes, den ene 1 1/2 aar, den anden 4 uger gammel døde i samme døgn.

Da den ældste havde udstridt, sad Lisa med den mindste paa fanget i 8 timer i stræk uden at røre sig mere end til sagte at tørre de taarer, der uafsladelig listede sig ned fra de forgrædte øine. Hun syntes aldrig at kunne bli træt eller trænge til hvile i slige tider, og vistnok var en af grundene den, at hun troede, hun stelte dem bedst selv.

Trods al uro og alt besvær, hun havde med de smaa, blev det en vemodig, smertelig tid for hende, da tallet var fuldt, og ingen flere kom, der kunde henvises til hendes særlige omsorg. Hun ytrede da til mig: «Aa, frue, eg tykje me kunne hat en te». De 11 af 14 var hende for lidet.

Ak, hvor taarene rinder, naar hun nu ser den ene efter den anden forlade hjemmet og kun nu og da komme tilbage for kortere eller længere tid. Men naar saa kredsen er fuld, og alle glade, lysende ansigter samles rundt bordet i hjemmet, daa staar hun gjerne med beundrende blikke og ser fra den ene til den anden, stadig med en fylt mugge «silingssup» i haanden for ubemærket at fylde glassene, saa de kan drikke meget, særlig da hos studenten, «for han, stakkar, skal snart til «Kresjanja» og skintorka», som hun siger.

Da den kjære biskop Heuch for sidste gang var hos os i fjor, fortalte jeg han flere træk om Lisa og børnenes usigelige omsorg for hende i alle henseender; især deres samtaler med hende om at komme til himmelen engang og

deres daglig bøn til Gud om hendes frelse.

Han udbrød da: «Ja, den Lisa maa da absolut bli frelst.»

Daa doktoren havde været hos vor 5-aarige lille Ruth og sagt, hun maatte dø, var Lisa hendes første tanke. «Gaa efter Lisa» sagde hun da til os, «jeg vil tale med Lisa». Og da vi havde hente hende, slog hun armene om hendes hals og udbrød; «Aa Lisa, bare du maa bli frelst».

Vi alle, alle nedbeder Guds fred og velsignelse over den kjære Lisa, som nu i 25 aar trolig har fulgt os i ve og vel. Maatte vi selv engang staa frelste foran Herrens trone og kunne sige: «Her er vi, Herre, og her er alle du gav os,» og maatte det til Lisa lyde: «Vel du gode og tro tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil sette dig over meget. Gak ind til din Herres glæde!»

**Søgne Prestegaard, april 1904
Marie Mollestad»**

Merknad

Lisa Markusdatter Knibestøl var hos Mollestad i 43 år, og døde 8. september 1922 i hjemmet til Mollestad og ble begravet ved Oddernes Kirkegård.

GRAVMINNER

VAKKERT - VARIG - VERDIG

TILFØRSEL, OMSLIP OG OPPUSSING

Evje og Fevik Steinindustri as

www.evjestein.no

Evjevegen 14, 4735 Evje

Randi Upstad (Rysstad) tlf: 90119110 • Olaf Follerås tlf: 952 14 865

Alterbildet i Kvinesdal kirke

Tekst: Leiv Gunnar Skiftun, foto: Per Øistein Rogstad

Alle som kommer inn i Kvinesdal kirke blir fascinert av det kraftfulle alterbildet som stråler imot dem. Motivet er det mest sentrale i kristentroen: Jesu seier over døden. Maleriet viser Jesus på vei ut av graven.

Kunstneren som har skapt alterbildet er Marcelius Førland (1891-1978). Han er bygda sin store maler, og alterbildet er laget i en av hans beste og mest produktive perioder.

Kvinesdal kirke er bygd i 1837, men alterbildet kom på plass først til kirkens 100-års-jubileum. Før den tid stod det i likhet med kirkene i Feda og Fjotland et stort kors montert over alteret. Da kirkens hundreårsjubileum nærmet seg satte medlemmene i Kvinesdal Husmorlag seg som mål å skaffe kirken en ny altertavle. Avisen Agder skriver 27.03.1937: «Det er et stort arbeid som Husmorlaget har gått inn for, men det vil nok lykkes om alle gir laget den støtte som trengs.» Til festgudstjenesten 5.november var bildet på plass.

En strålende, morgenfrisk Kristus

Alterbildet viser en strålende, morgensfrisk Kristus på vei ut av graven med likklærne hengene løst rundt kroppen mens morgensola lyser opp i øst. Bildet bygger mest på Matteus-evangeliet sin versjon av påskedagen. Du ser engelen som har veltet bort steinen fra graven og vaktmenn som rømmer. Mange har neppe oppdaget at langt bak på bildet ser vi noen kvinner på vei for å hedre sin døde venn. Evangelien forteller at de bekymret seg over

Kirkeinventar

Treklang presenterer gjenstander fra kirkene våre. Nr 2/21 "Skriften på vegg" i Fjotland kyrkje, nr 3/21 Alterlysestakene i Feda kirke, nr 4/21 "Kirkeskipet" i Kvinesdal kirke, nr 1/22 Altertavlen i Netlandsnes kapell, nr 2/22 Epitafiet i Feda kirke. 3/22 Krusifikset i Kvinesdal kirke og 4/22 Kyrkeskipet i Fjotland kyrkje. 1/23 Kirkeskipet i Feda kirke og 2/23 kirkeklokkene i Kvinesdal kirke, 3/23 Brudestolen i Fjotland kyrkje, 4/23 Messehagelene i Feda kirke.

hvordan de skulle få bort steinen foran graven – men da de kom fram var steinen veltet bort og graven **var** tom.

Marcelius Førland brukte to unge menn fra bygda til å stå modell for å få de rette proporsjonene på Jesu kropp – en av dem fikk et portrettbilde av seg som takk.

En gang jeg var i kirken sammen med Aril Edvardsen fortalte han om en hendelse da bildet var nymalt. Da hadde kunstneren invitert sokneprest Sigurdson med familie for å få en tilbakemelding på kunstverket. Presten var overbegeistret. Men med seg hadde han en ung tjenestejente som sa: «Det er en feil på bildet.» Alle gremmet seg over ungjenta, og spurte: «Hva er feil?» Hun sa: «Jesus har ingen sår i hender og føtter». Etter en betenkning nikket alle. Da bildet kom på plass i kirken var naglemerkene på plass.

Kvinesdal Husmorlag gav bygda en gave som generasjoner har gledet seg over – og som i all framtid forkynner det kristne håp.

LANDES

BEGRAVELSESBYRÅ

FLEKKEFJORD - FARSUND - LYNBDAL - MANDAL

INGEN EIER
ANDRES SORG

Vakttelefon hele døgnet
900 98 006

www.landes.no

Treland

Begravelsesbyrå

Vi ordner alt i forbindelse
med gravferd

Ta kontakt om gravmonument.

Treland Begravelsesbyrå
4480 Kvinesdal
Tlf 383 50 700/95050700

LISTER

begravelsesbyrå

JØLSTAD

Ditt lokale byrå

Tlf: **48 95 52 00** (24t)

Adr: Moiveien 24b
Elisabeth Lea

FLEKKEFJORD / KVINESDAL / SIRDAL / LUND

Flekkefjord Sparebank

Annonse i Treklang?

Ta kontakt for avtale.

Epost: post@kvinesdal.kirken.no

Telefon: 38 60 20 08

Velkommen til Sparebanken Sør i Kvinesdal

Nesgata 9

SPAREBANKEN SØR

BANKEN

Kvinesdal Sparebank

Detalestrafteknikk: 10 sekunder

Mindre bank - mer tid

Betal regninger med mobilbanken og få mer tid til
å leke med barna. Last ned vår nye mobilbank.
Like trygt - bare enklere bank.

Tanker fra stabburstrappa

Eg hadde besøk av barnebarna i helga. Som vanleg innebar dette glade, høge lydar frå fredag til søndag. Dataspel, bilar, duplo. Gode måltid med høge samtalar – og litt krancling og tårer innimellom. Godt å kjenne at ein høyrer saman med nokon. Så rullar bilen ned bakken frå tunet og eg går inn, ferdig med å vinke.

Stovene er brått fylte av ei overdøyvande stille. Leikar blir rydda vekk, dukar blir retta på og tv-en med Fantorangen blir slått av. Eg set meg i ein stol og lyttar. Jo, stilla talar – ho reinsar hovudet og roar kroppen.

Seinare på kvelden går eg ut ein tur – ruslar litt og set meg på ein benk. Kvelden er

mørk i Helldalen, innimellom skyene på himmelen skimtar eg nokre stjerner. Vesle meg og det store universet.

Brått kan eg høyre dei små nattelydane rundt meg. Snøen drys av ei grein, det raslar i buskane av eit eller anna lite dyr, ein hund gøyr langt borte og av og til høyrest lyden av ein bekk. Eg kjenner på ei kjensle av andakt – tryggleiken av å høyre saman med noko, det ufattelege i å vere ein del av det store universet.

Stille – ein sterkt undervurdert ressurs i vår tid. Tilgjengeleg for alle om vi berre søker henne. I den store boka står det også noko om

dette: «I stille og tillit skal dykkar styrke vera!»

Så reiser eg meg og går heimover, eg tek fram mobilen og skriv ein SMS: Glad i dykk, så fint at de var her. Kom snart att. Helsing bestemor.

Helsing Åse P. Skiftun

Kirkevergens hjørne

Ved årsskiftet avsluttet Djoerd van Kammen arbeidshverdagen sin ved kirkegårdene i Kvinesdal. Vi er takknemlig for den store innsatsen han har lagt ned.

Han har arbeidet sammen med mange ulike personer ved gravplassene. Lenge var det Terje Vatland, senere ble det blant annet Gudmund Haugsgjerd og Svein Tore Stegemoen. Til sammen har vi 1,6 stilling på gravplassene i kommunen.

Djoerd var opprinnelig ansatt som kirketjener og gravplassarbeider ved Kvinesdal kirke, men fra 2012 var han gravplassarbeider på full tid ved alle gravplassene i kommunen. Fra 2021 har Thor Henning Vatland hatt

60 % og samarbeidet tett med Djoerd. På grunn av helsesituasjonen fikk vi inn Tobias Ueland Håland som en dyktig vikar for deler av Djoerds stilling.

Opp gjennom årene har vi hatt tett samarbeid med NAV, og det er ikke få både flyktninger og andre med behov for arbeidsutprøving, som har vært innom gravplassene i kortere eller lengre tid.

Fra og med 1. januar 2024 er nå Thor Henning Vatland og Daniel Gundersen ansatt i 80 % stilling hver og deler på ansvaret for gravplassene. Thor Henning har et særlig ansvar for Netlandsnes og Fjotland, mens Daniel har særskilt ansvar for Fedå.

Ansvaret for Kvinesdal kirkegård deler de på, og de hjelper hverandre når det trengs.

De har lagt ned en imponerende innsats i vinter. Når det snødde som mest, klarte de å holde snøen borte fra veiene på gravplassene og ha alt klart til alle begravelsene. De fortjener absolutt ros.

Per Øistein Rogstad

Sentertanker

Så er det tid for å tenke igjen, i hvert fall dele noen tanker med deg.

Ellers er det jo sånn at jeg tenker mer eller mindre hele tiden, tenker egentlig altfor meget. Spesielt dersom jeg har «utsatt» noe jeg skulle ha gjort. Da har dette « noe» en tendens til å ligge der og påminne meg om det jeg skulle gjort, men av ukjent årsak har utsatt.

Min erfaring er at sjøl den enkleste oppgave vokser seg større og større jo lenger den blir utsatt. Til slutt må jeg tvinge meg til å få elendigheten ut av verden. Det er jo ganske urettferdig at jeg har forvoldt den lille uskyldige saken den skade å forvandle den fra liten og uskyldig til nærmest et monster jeg må få kvittet meg med.

Jeg sier ikke at du er sånn, men kanskje akkurat du er en av oss. Hadde et par sånne småsaker på nyåret. Da jeg endelig fikk satt meg ned ved PC-en og trykket på de nødvendige og forløsende tastene så føltes det som en herlig følelse av fred fylte mitt indre, endelig, nå var det gjort.

Tenk om jeg hadde utført oppdraget da jeg fikk det, tenk det... men tenker også at dersom jeg klarer å gjøre dette til en vane.... Da vil jeg kanskje gå glipp av den nesten salige følelsen av fred og tilfredshet..da jeg endelig fikk gjort det.

Det er noe noe å tenke på dersom du ikke har nok å tenke på fra før.

Torhild Meland

Takk for støtten til Treklang

Berntsen Engros	38350145
Byggvell	38359090
Cirkle K, Kvinesdal	38357040
Coop extra	38350911
Dekkservice Kvinesdal AS	38357042
Eramet	38357200
Floriss, Kvinesdal	38350340
Kverneland Bil AS Hunsbedt	38357000
Hunsbedt Rør AS	38351601
Konsmos Fargehandel	38350234
Kvinesdal Blomster & Hagesenter	38350555
Kvinesdal Legesenter	38357080
Bolli - hage, skog og verksted	38351700
MX Sport Kvinesdal	38350504
Netland & Sønner AS	38350272
Nico Mat	38350120
Nils Kloster AS	38358840
OTB Klima	90191848
Rema 1000 Kvinesdal	38359080
Smula Bakeriutvalg	38350910
Sofies Salong	38350110
Stolt Sea Farm Turbot Norway	38357400
Tonning & Egeland Kvinesdal AS	38350868
USA Experten OK Reiser	38350204
Åmot Bil AS	38350900
Åmot Klær AS	38350877

KOM TIL KIRKE

24. mars

Kvinesdal kirke

Påskevandring

Påmelding: kvinesdal.kirken.no eller tlf 38602008

28. mars

KI 18:00 Fjotland kyrkje

Skjærtorsdagsgudstjeneste

KI 19:00 Feda kirke

Skjærtorsdagsgudstjeneste

29. mars

KI 10:00 Knaben kapell

Påsegudstjeneste

KI 19:00 Kvinesdal kirke

Langfredagsgudstjeneste

31. mars - 1. påskedag

11:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste

11:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste

1. april 2. påskedag

11:00 Feda kirke

Gudstjeneste

11:00 Netlandsnes kapell

Gudsteneste

14. april

11:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste

11:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste

21. april

11:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste

19:00 Feda kirke

Gudstjeneste

28. april

11:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste

1. mai

11:00 Kvinesdal kirke

1. mai-gudstjeneste

5. mai

11:00 Feda kirke

Gudstjeneste

19:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste

9. mai

Kristi Himmelfartsdag

11:00 Sportsandakt

i samarbeid med Kvinesdal historielag.

12. mai

11:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste

17:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste

17. mai

10:00 Feda kirke

Gudstjeneste

11:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste

11:15 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste

19. mai 1. pinsedag

11:00 Kvinesdal kirke

Felleskirkelig pinsefest for hele Kvinesdal

22. mai - torsdag

18:15 Feda kirke

Gudsteneste - Tro og lys

26. mai -

11:00 Feda kirke

Samtalegudstjeneste

2. juni

11:00 Fjotland kyrkje

Samtalegudsteneste

19:00 Kvinesdal kirke

Samtalegudstjeneste

9. juni

11:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste

17:00 Feda kirke

Gudstjeneste

16. juni

11:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste

17:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste

Faste aktiviteter på Menighetssenteret

Mandag

KI 12-14 "Stikk innom"

Tirsdag

KI 11 Babysang

Onsdag

KI 17-19 Møteplassen

Torsdag

kl 11:50 Lunsjbønn i

Kvinesdal kirke

KI 12-15 Torsdagsmiddag

Lørdag

KI 12-14 Lørdagsgrøt.

Radiogudstjeneste

Gudstjenestene i Kvinesdal kirke sendes på Radio Kvinesdal.

Følg med på annonsene i Avisen Agder.

Livets gang

DØPTE

KVINESDAL

Mathilde Kvelland Lind
Sigbjørn Orthe
Kamilla Valentina Hansen
Anne Josefine Egedal
Jenny Skjekkeland
Steven Egeland

FJOTLAND

Annie Narvestad Magnetun

VIELSE

KVINESDAL

Edel Johansen Nilsen og
Svend Marius Egenes

Helene Stegemoen Egeland
og Reinert Gothjelm Gustavsen

DØDE

KVINESDAL

Reidar Barfred Eriksen
Eldbjørg Oddveig Fjotland
Ruth Johansen
Sten Magne Johansen
Atle Haugedal
Kjell Gulliksen
Sigmund Edland
Lisabeth Stokkeland
Anna Marie Gullestad
Olav H. Egeland

Harald S. Kvinlaug
Kari Synnøve Dugan
Martha Kaspersen

FEDA

Jan Otto Lande
Bergljot Mygland

FJOTLAND

Inger Maria Kvinlaug
Lars Galdal
Judtih Harriet Homme
Elen Sofie Moen
Solveig Galdal Paulhamus

Lørdagskafé på Menighetssenteret

Tove Marit Opsahl er ansvarlig for logistikken ved lørdagskaféen på Menighetssenteret.

Vi finner Tove Marit blant flere andre damer på «Fra meg til deg» i Neset og spør henne om hvor lenge hun har hatt ansvaret for å skaffe folk til lørdagskafé på Senteret. Tove Marit ler:

«Tja, hvor lenge er det siden Menighetssenteret ble åpnet. Det har vel vært min oppgave siden da! Vi tenker oss om. Det er 15

år siden Menighetssenteret ble overtatt av menigheten. Altså; Tove Marit har skaffet hjelpere til dette tilbudet i 15 år. Imponerende! Det har vært viktig for oss at folk har dette tilbudet om å møtes på lørdagene. Mange klager over at det er få steder å gå «på kafé». Jeg tror veldig mange ikke er klar over at Senteret er åpent kl 12 – 14 på lørdager.

Ase Paulsen Skiftun

Kontaktinformasjon

Kirkekontoret i Kvinesdal

Tlf 38 60 20 08

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

www.kvinesdal.kirken.no

Adresse: Nesgata 12, 4480 Kvinesdal

Ansatte

Kirkeverge Per Øistein Rogstad 41457584

Sokneprest Gunn Elvebakk 41571356

Sokneprest Dag Kvarstein 97566101

Diakon Frank Arne Hammerø 41047176

Adm. sekretær Tom John Versland

Konsulent Sylvi Vatland

Organist Inna Nazarenko

Trosopplærer Cathrine Rafoss Aagedal

Kirketjener Merete Breimoen

Kirketjener Viktor Shcherbakov

Kirketjener Vigdis Tveit Fiane

Kirkegårdsarbeider Daniel Gundersen

Kirkegårdsarbeider Thor Henning Vatland

Menighetssenter, 38355882

Daglig leder Torhild Meland 97150861

Bankkontoer

Menighetsbladet Treklang: 3080.20.86314

Kvinesdal Menighetssenter: 3080.30.42426

Kvinesdal menighet: 3080.30.36728

Feda Bedehus og Kirketun: 3030.33.96493

Feda menighet: 3000.27.23774

Fjotland kyrkjelyd: 3080.30.36736

FASTEAKSJONEN

Tekst: Frank Arne Hammerø

- Hvert år er konfirmantene i Kvinesdal, Feda og Fjotland, sammen med konfirmanter fra de aller fleste kirkene i Norge, med på Kirkens Nødhjelps Fasteaksjon.

I år, den 19. mars klokken 16-18, skal konfirmantene våre gå med bøsse for å samle inn penger til både akutte og langsiktige nødhjelpsformål. Et av stedene hvor Kirkens Nødhjelp jobber er i Libanon.

I Libanon mangler mange vann, en av dem var 15 år gamle Rachelle El Debs. Hun bor i Deir El Ghazal, helt på grensa til Syria. Her kunne de se kampene pågå mellom IS og libanesiske styrker.

– Se hvor vakkert det er her. Det er det vakreste stedet på jord, ikke sant? Fjellene, dalen, trærne. Jeg kan ikke komme meg fort nok ut i naturen, smiler Rachelle El Debs og ser utover Bekaadalen.

Libanon er et land som står i mange kriser, og spesielt ungdom som Rachelle får føle det på kroppen.

I 2019 kollapset økonomien i landet, folk mistet alle sparepengene sine og det offentlige tjenestetilbudet krasjlandet. En lærer gikk fra å tjene rundt 25.000 kroner i måneden til 1000 kroner i måneden. I 2020 ble hovedstaden Beirut rammet av en massiv eksplosjon som blant annet ødela landets viktigste kornlager.

Så kom covid og nå ligger hele landet med brukket rygg. Arbeidsledigheten er skyhøy, helsetilbudet elendig og unge velutdannede mennesker flykter fra landet.

Området Rachelle bor i har vært uten vann i 40 år, og alt drikkevann har kommet med lastebil en gang i uka.

I dag har Rachelle tatt oss med på tur opp i fjellene, vi er på 1300 meter over havet. En av hobbyene hennes er å gå på tur i fjellet, og hun er opptatt av å nå målet med 10.000 skritt hver dag.

– Jeg er opptatt av å holde meg i form, og gå har hjulpet meg masse. Jeg tenker klare og føler meg mye bedre etter en fjelltur, smiler hun.

Turen er ikke tilfeldig valgt, hun vil nemlig vise oss en vanntank på 800.000-liter som gir vann til landsbyen hennes, nesten tre tusen mennesker. Både syriske flyktninger og libanesere.

Takket være Kirkens Nødhjelps fasteaksjon kunne Kirkens Nødhjelp sørge for rent vann til landsbyen til Rachelle. De siste tre årene har vi bygd et solcellepanel, en vanntank og koblet til vannrør. En av dem som har stått for utbyggingen, er vår vannsjef i Libanon, Sanaa Al Asaad. Hun er selv fra Syria, og for henne er det ekstra viktig at både flyktninger og lokalsamfunn får nyte godt av vannet på grensa til hjemlandet.

– Vannet har vært helt avgjørende for landsbyen min, og jeg som går så mye på tur, drikker vann hele tiden, sier Rachelle og smiler bort til Sanaa.

Gjennom Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, kan vi sørge for rent vann til enda flere som Rachelle. Det er håp i en dråpe vann. Ha klar Vipps eller kontanter når konfirmantene våre kommer på døra!